

подножіето на гората, почена да поучава ученицитѣ и народътъ, и направи къмъ тѣхъ прѣчудѣното онуй поученіе което са нарича поученіето на гората, което обнема напълно сичкитѣ догмы на Іисуса Христа и съкращеніето на сичкото Евангеліе. Въ него говори че блаженството са състои въ сыромашеството, въ бѣдностьта, въ сълзитѣ на покаяніето, въ любовта, въ правдата, въ милостынята, въ сърдечната чистота, въ миротвореніето, въ търпеніето на изгнаніята, въ прѣзираньето на богатството, на почеститѣ и на славата на този свѣтъ. Въ туй поученіе той още показва че не е дошълъ да разруши законътъ, но да го изпълне, и да го постави въ чистотата му, като го отчужди отъ пагубнитѣ тълкованія на Фарисеитѣ. (48к. з. 6—23. Марк. г. 1—19 Мат. є. 1—20. ѿ. вѣ. 10—21.).

§. 21 Іисусъ поучава за Христіанскитѣ добродѣтели, дава образъ на молба, и очистя единъ прокаженъ.

И за да покаже че съвършенството на законътъ на благодатта е повече отъ Моисеевътъ законъ, за претява не само убійството, блудството и клетвопрѣстѣжваньето, но и просто охулваньето на ближнійтъ, и лошето желаніе къмъ лошитѣ общества, разжестваньето, клетвата, отмъстяваньето; повелѣва помиреніе съ противникътъ, незлобіето, любовта къмъ враговетѣ, милостынята, нелицемерната молба; дава досточуденъ образъ на молитвата ОТЧЕ НАШЪ, която е превъсходенъ урокъ на нравственността; осажда лицемеріето, суетното прилѣжаніе, сребролюбіето, грыжытѣ за да придобыймы или да опазимъ добринитѣ на този свѣтъ, осажданьето и дързости-